

Standardy ochrony małoletnich Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej

(wersja skrócona)

z dnia 30-07-2024 r.

1. Preambuła

Niniejszy dokument został opracowany i wprowadzony przez Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej jako odpowiedź na prawny obowiązek wprowadzenia standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem we wszystkich placówkach i instytucjach, do których uczęszczają lub w których przebywają lub mogą przebywać małoletni, zgodnie z ustawą z dnia 28 lipca 2023 roku o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1606) – w wersji przeznaczonej dla małoletnich. Przy jego opracowywaniu uwzględniono powszechnie obowiązujące przepisy prawa.

2. Objaśnienie terminów (słowniczek)

Caritas – Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej, z siedzibą w Bielsku-Białej, ul. St. Żeromskiego 5A, 43-300 Bielsko-Biała, REGON: 040038595 NIP: 5471902638

placówka - jednostki organizacyjne Caritas utworzone przez Dyrektora wchodzące w skład działalności pożytku publicznego lub działalności charytatywno-opiekuńczej Kościoła Katolickiego.

personel – wszyscy pracownicy, zleceniobiorcy, stażyści, praktykanci, wolontariusze realizujący zadania Caritas

pracownik - osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia.

wolontariusz – osoba, która na rzecz innych osób lub danej grupy społecznej, dobrowolnie i bezpłatnie świadczy pracę wykraczającą poza związki rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie.

dziecko/małoletni – osoba poniżej 18. roku życia.

opiekun – osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego przedstawiciel ustawowy (rodzic, opiekun prawny) lub inna osoba uprawniona do reprezentacji na podstawie przepisów szczególnych lub orzeczenia sądu (w tym rodzina zastępcza)

osoba pokrzywdzona – osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo (art. 49 §1 k.p.k.).

Niebieska Linia – <https://www.niebieskaLinia.info/>

procedura „Niebieskie Karty” – jest narzędziem, którego głównym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa osobie doznającej przemocy domowej, obejmuje też współpracę przedstawicieli różnych instytucji i podmiotów, które są zobowiązane do reagowania w przypadku uzyskania informacji o wystąpieniu przemocy domowej.

osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci – osoba wyznaczona przez Dyrektora Caritas, sprawująca nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów ochrony dzieci, odpowiedzialna za przygotowanie personelu do stosowania standardów

osoba zaufana – osoba wyznaczona przez Dyrektora Caritas, ciesząca się zaufaniem i odpowiednio przygotowana, odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach dotyczących przemocy i udzielająca wsparcia

osoba odpowiedzialna za interwencję – Dyrektor Caritas odpowiedzialny za podejmowanie interwencji w przypadku zaistnienia przemocy, przyjmowanie zgłoszeń pod nieobecność osoby zaufanej, składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego

osoba odpowiedzialna za Internet - wyznaczony przez Dyrektora Caritas pracownik, sprawujący nadzór nad korzystaniem z Internetu przez dzieci na terenie placówek Caritas oraz nad bezpieczeństwem dzieci w Internecie

przemoc wobec dzieci – wszelkie formy złego traktowania fizycznego i/lub emocjonalnego, wykorzystywania seksualnego, zaniedbania lub niedbałego traktowania, wyzysku komercyjnego lub innego, skutkujące rzeczywistą lub potencjalną szkodą dla zdrowia, przetrwania, rozwoju lub godności dziecka w kontekście relacji odpowiedzialności, zaufania lub siły. Dzieli się powszechnie na pięć podtypów: przemoc fizyczna, znęcanie się emocjonalne/psychiczne, zaniedbanie, narażenie na przemoc w rodzinie, wykorzystywanie seksualne. W kontekście Kościoła katolickiego ważne jest także uznanie przemocy duchowej za dodatkowy podtyp przemocy.

3. Katalog Zachowań Zabronionych

Pamiętaj, że niedozwolone jest, aby ktokolwiek dopuszczał się wobec Ciebie lub innych małoletnich dzieci:

- 1) Bicia, szturchania, popychania ani w jakikolwiek sposób naruszania integralności fizycznej dziecka
- 2) Dotykania dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny
- 3) Dotykania dziecka wbrew jego woli (należy się kierować zawsze obiektywnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na stosowny i bezpieczny kontakt fizyczny i zachowując świadomość, że nawet przy dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.)
- 4) Oczekiwania od Dzieci jakichkolwiek świadczeń wzajemnych w zamian za udzielaną pomoc m.in. pieniędzy, pracy, dóbr, kontaktów seksualnych, itp., a także przyjmowania prezentów lub pieniędzy od dziecka;
- 5) Proponowania Dzieciom lub organizowanie spotkań z nimi poza miejscem i czasem pracy lub wolontariatu - spotkań o charakterze prywatnym, które nie mają związku z

funkcjonowaniem placówek Caritas lub realizacją projektów Caritas (np. zaproszeń do prywatnego domu, prywatnych wyjść do kawiarni, kina itp.)

- 6) Kontaktowania się z Dziećmi za pośrednictwem prywatnych kanałów komunikacji lub social mediów – np. wysyłanie prywatnych wiadomości poprzez email, WhatsApp, Instagram, Viber, Facebook i inne.
- 7) Spędzania nadmiernego czasu z dziećmi lub spędzania czasu z dziećmi na osobności, np. za zamkniętymi drzwiami. W przypadku konieczności rozmowy z dzieckiem na osobności, należy zadbać, aby być w zasięgu wzroku innych. Można poprosić np. drugiego pracownika o obecność podczas rozmowy.
- 8) Wykonywania lub publikowania w prywatnych mediach społecznościowych zdjęć dzieci – mogą one nastąpić wyłącznie po uzyskaniu wyraźnej zgody Opiekuna prawnego.
- 9) Utrwalania wizerunku dziecka dla celów prywatnych
- 10) Przeglądanie rzeczy osobistych dzieci. W przypadku podejrzenia przechowywania przez dzieci w rzeczach osobistych substancji i rzeczy niedozwolonych np. narkotyków, substancji psychoaktywnych, papierosów, alkoholu, ostrych/niebezpiecznych narzędzi, innych przedmiotów zagrażających życiu lub zdrowiu Personel ma obowiązek wezwać Policję w celu weryfikacji podejrzenia i zapewnienia bezpieczeństwa innym Dzieciom.
- 11) Pełnienia funkcji opiekuńczo-wychowawczych pod wpływem alkoholu lub substancji psychoaktywnych ani przyjmować ich w obecności dzieci
- 12) Pozostawiania dziecka wyłącznie pod opieką innego dziecka
- 13) Przewożenia dzieci prywatnymi samochodami personelu Caritas, bez wiedzy i wyraźnej zgody rodziców lub opiekunów prawnych
- 14) Wypowiadania treści i żartów o podtekście seksualnym, prezentowania dzieciom treści obscenicznych, pornograficznych lub mających podtekst seksualny, zawierających sceny brutalnej przemocy bądź nieodpowiednich do wieku i wrażliwości odbiorców w jakikolwiek sposób i za pomocą jakiegokolwiek urządzenia.
- 15) Stosowania przemocy fizycznej oraz psychicznej, takiej jak: poniżanie, upokarzanie, ośmieszanie, dokuczanie, szykanowanie, znęcanie się itp., zarówno w bezpośrednich kontaktach, jak i za pośrednictwem mediów społecznościowych
- 16) Ujawniania informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
- 17) Zachowywania się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby)
- 18) Jakakolwiek inna przemoc względem dzieci, w szczególności: fizyczna, psychiczna, seksualna, zaniedbywanie, przemoc w rodzinie, rówieśnicza, rooming– których znaczenie tłumaczy Słowniczek do Standardów Ochrony Małoletnich Caritas Diecezji Bielsko-Żywieckiej

- 19) Zatajania podejrzeń lub zaniechanie informowania o nadużyciach wobec dzieci spowodowanych przez inne osoby.
- 20) Uczestniczenia w procedurze handlu dziećmi, włącznie z pozyskiwaniem danych lub informacji o dzieciach.

4. Obowiązki personelu

Personel, w tym w ramach realizowanych obowiązków wynikających z umów lub porozumień wolontariackich:

- 1) informuje dzieci o przysługujących im prawach i obowiązkach oraz zasadach budowania wzajemnych relacji podczas konsultacji, zajęć, spotkań profilaktycznych, w tym o metodach zgłaszania zachowań zabronionych;
- 2) ma obowiązek sprawować nadzór nad relacjami między dziećmi, przestrzegania przez dzieci zakazu stosowania jakichkolwiek form krzywdzenia względem siebie;
- 3) ma obowiązek komunikować się z dziećmi w sposób: prosty, jasny, klarowny, z poszanowaniem godności oraz stosując sposób komunikacji dostosowany do wieku dziecka; zabronionym jest, aby sposób komunikacji z dzieckiem miał znamiona ośmieszania, poniżania, dyskryminowania, ignorowania;
- 4) zobowiązuje się nie różnicować traktowania dzieci ze względu na pochodzenie, status materialny, narodowość, wyznanie, sytuację rodzinną, wygląd, stan zdrowia, orientację seksualną, niepełnosprawność, sprawność fizyczną lub intelektualną;
- 5) informuje dzieci o zasadach bezpiecznego zachowania przed wszelkimi aktywnościami (zabawy, gry zespołowe, wycieczki) oraz prowadzi profilaktyczne rozmowy na temat zasad bezpieczeństwa oraz wzajemnych praw i obowiązków;
- 6) wszelkie aktywności dzieci odbywają się pod opieką i po uzyskaniu pozwolenia personelu. Personel przed każdą aktywnością dzieci jest zobowiązany prawidłowo przygotować i zabezpieczyć przestrzeń przeznaczoną do danego rodzaju aktywności, by umożliwić dzieciom bezpieczne korzystanie;
- 7) ma prawo do kontrolowania porządku w pokojach i salach zajęć oraz ich wietrzenia podczas nieobecności dzieci;
- 8) podczas obecności dzieci w pokojach, może wchodzić do pokoi za zgodą dzieci lub jasno informując o zamiarze wejścia (pukając, stosując odpowiedni komunikat głosowy);
- 9) może wyznaczać dzieciom następujące obowiązki dostosowane do wieku np. nakrywanie do posiłku, odnoszenie i zwrot brudnych naczyń, ścielenie łóżek, wymiana swojej bielizny pościelowej, utrzymywanie porządku w swoich szafkach, wynoszenie śmieci, utrzymywanie porządku w sanitariatach i inne wynikające z rodzaju organizowanej aktywności;

- 10) w przypadku konieczności podjęcia rozmów na temat seksualności należy wykazać się delikatnością i roztropnie rozeznaczyć, czy takiej rozmowy nie powinien przeprowadzić specjalista
- 11) traktuje indywidualnie każde dziecko, starając się rozumieć jego potrzeby i wspomagać jego możliwości
- 12) pamięta, że pierwszymi i głównymi wychowawcami dzieci są rodzice lub opiekunowie prawni, szanuje ich prawa oraz wspomaga w procesie wychowania,
- 13) personel obowiązuje obiektywizm, sprawiedliwość, bezinteresowność i szacunek w traktowaniu i ocenie każdego dziecka bez względu na okoliczności
- 14) W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, należy unikać innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem
- 15) Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawny bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy

5. Zasady, w relacjach pomiędzy rówieśnikami:

1. Równe traktowanie i szacunek dla każdej osoby

- Traktuj innych tak, jak chcesz, aby inni traktowali Ciebie.
- Pamiętaj, że każda osoba jest kimś wyjątkowym. Należą się jej szacunek i troska o jej dobro.
- Bądź tolerancyjny – szanuj odmienny wygląd, przekonania, poglądy i cechy koleżanek/kolegów.
- Pamiętaj, że przez różnorodność wzajemnie się ubogacamy.
- Masz prawo do zabawy i relacji z każdym dzieckiem, ale pamiętaj, że nie zawsze inne dziecko ma chęć do kontaktu z Tobą w danym momencie. Uszanuj to.
- Zachowaj otwartość i bądź wrażliwy na wszystkie osoby, nawet jeśli nie należą do grona Twoich najbliższych przyjaciół. Nie wykluczaj ich ze wspólnych działań, rozmów i szkolnych aktywności.

2. Zasady komunikacji między dziećmi

- Zachowuj życzliwość i szacunek wobec koleżanek/kolegów.
- Pamiętaj, że każdy ma prawo do wyrażania swojego zdania, myśli i przekonań, o ile nie naruszają one dobra innych osób.
- Słuchaj innych, gdy mówią. Nie przerywaj innym, gdy się wypowiadają.
- Zachowuj kulturę słowa w każdej sytuacji.
- Stosuj formy grzecznościowe.

- Pytaj o zgodę na kontakt fizyczny (przytulenie, pogłaskanie).

3. Szacunek dla cudzej własności, prywatności i przestrzeni

- Szanuj rzeczy osobiste i mienie innych osób.
- Zapytaj, jeśli chcesz pożyczyć od kogoś jakąś rzecz.
- Nie przeglądaj prywatnych rzeczy innych osób bez ich zgody. Każdy ma prawo do prywatności.
- Nie rób zdjęć, nie nagrywaj ani nie rozpowszechniaj wizerunku kolegów/koleżanek i innych osób bez ich wyraźnej zgody.
- Pamiętaj, że każdy ma prawo do przestrzeni osobistej. Jeśli inna osoba potrzebuje chwili samotności, uszanuj to. Naruszanie tej przestrzeni może rodzić konflikty.

4. Zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie

- Nie stwarzaj sytuacji, w których ktoś czułby się celowo pomijany, izolowany.
- Nie stosuj przemocy fizycznej. Szturchanie, popychanie, kopanie czy siłowe przytrzymywanie kolegi/koleżanki naruszają jego/jej integralność fizyczną.
- Szanuj przestrzeń intymną kolegów/koleżanek. Nigdy nie dotykaj ich w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
- Nie wyśmiewaj, nie obgaduj, nie ośmieszaj, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj kolegów/koleżanek.
- Nie wypowiadaj się w sposób obraźliwy o rodzicach kolegów/koleżanek.
- Nie zwracaj się w sposób wulgarny do innych.
- Pamiętaj, że żarty są wtedy żartami, kiedy nikt z ich powodu nie cierpi. Jeśli tak jest, natychmiast zakończ taką zabawę słowną.
- Nie narażaj siebie i innych uczniów na sytuacje zagrażające życiu i zdrowiu fizycznemu czy psychicznemu.
- Nie wyrażaj negatywnych, prześmiewczych komentarzy na temat zachowania, pracy, wyglądu kolegów/koleżanek.
- Nie zabieraj rzeczy należących do innych bez ich zgody.

5. Szacunek w kontaktach internetowych i zakaz cyberprzemocy

- Szanuj innych i traktuj ich tak, jak chcesz, by traktowali Ciebie – dotyczy to wszystkich typów Twojej aktywności w sieci. Po drugiej stronie ekranu jest drugi człowiek.
- Pamiętaj, że cyberprzemoc często zaczyna się od tzw. „niewinnych żartów”. Nie każdy ma takie samo poczucie humoru. Uważaj na to, co piszesz i co publikujesz, w Internecie nic nie ginie. W świecie wirtualnym łatwo poruszyć lawinę wzajemnych niechęci, co może doprowadzić do konkretnej formy przemocy.
- Nie udostępniaj kontaktów do innych osób (telefonicznych, mailowych) bez ich zgody.

- Dbaj o swój oraz innych wizerunek w sieci – nie publikuj wrażliwych danych, powierzonych ci informacji oraz zdjęć i filmów ośmieszających innych. Szanuj ich prywatność.
- Chronź intymność swoją i innych. Nie wysyłaj i nie udostępniaj zdjęć lub filmów, które by ją naruszały.
- Sprzeciwiaj się hejtowi, sam nie publikuj obrażających i agresywnych komentarzy oraz reaguj, gdy zauważysz, że ktoś jest poniżany w Internecie. Nie przesyłaj dalej ośmieszających wiadomości. Zgłoś takie działania odpowiednim osobom.
- Nie prowokuj innych do niepotrzebnych, nieuzasadnionych kłótni. Trolling, świadome poniżanie, nękanie i zaczepki są zachowaniami niedopuszczalnymi.
- Nie wykluczaj swoich rówieśników z grup w mediach społecznościowych z powodu swoich prywatnych niechęci.
- Nie podszywaj się w Internecie pod inne osoby. Takie zachowanie w cyberprzestrzeni jest kradzieżą tożsamości. To jest przestępstwo.
- Jeżeli zauważysz, że ktoś nie wylogował się ze swojego konta, nie wykorzystuj tej sytuacji do działań, które przyniosłyby mu szkodę, ale życzliwie poinformuj go o jego nieuwadze.
- Pamiętaj, że groźby, pomówienia, nawoływanie do nienawiści, prześladowanie, ośmieszanie w cyberprzestrzeni także są karalne. Twoje działania w sieci nie są anonimowe.

6. Sposoby pokojowego rozwiązywania konfliktów

- Wycisz się, uspokój, zatrzymaj niepotrzebną kłótnię, zanim stracisz nad sobą kontrolę. Zastanów się, co chcesz osiągnąć. Jeśli to możliwe, podejmij spokojną rozmowę z drugą stroną.
- Umów się na rozmowę w bardziej stosownych warunkach, w ten sposób zyskasz czas na konstruktywny dialog.
- Powiedz, co według Ciebie jest problemem, co przyczyną nieporozumienia, czego oczekujesz.
- Słuchaj drugiej osoby. Dopytaj o jej odczucia i oczekiwania. Podsumuj to, co usłyszałaś/usłyszałeś dla upewnienia się, czy dobrze zrozumiałaś/zrozumiałeś jej komunikat.
- Upewnij się, że Twój rozmówca powiedział wszystko odnośnie do swoich odczuć.
- Wspólnie wymyślcie rozwiązanie satysfakcjonujące obie strony.
- Jeśli nie uda się Wam dojść do porozumienia, poproś o pomoc osobę dorosłą, aktualnego opiekuna grupy. Porozmawiaj o tym z Twoimi rodzicami. Nie rozwiązuj konfliktu samodzielnie.
- Nie bądź obojętny, gdy komuś dzieje się krzywda. Zawsze poinformuj o tym osobę dorosłą.

6. Zasady dostępu do Internetu

1. Wprowadzono harmonogramy dostępu do sieci WI-Fi. Kierownicy placówek wyznaczają godziny korzystania z sieci oraz urządzeń należących do placówek. W godzinach nocnych jest wyłączony dostęp do sieci.
2. Dostęp do Internetu przez dziecko możliwy jest tylko pod nadzorem osoby dorosłej. Personel ma obowiązek informowania dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu i czuwa nad bezpieczeństwem korzystania z Internetu przez dzieci.
3. Należy zgłosić opiekunowi każdą podejrzaną lub niebezpieczną treść odnanioną na komputerze. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści w użytku sieci Caritas, osoba odpowiedzialna za Internet stara się ustalić, kto korzystał z sieci w czasie ich użytkowania. Po zidentyfikowaniu kto korzystał z treści niebezpiecznych przekazuje informację osobie odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci i osobie odpowiedzialnej za interwencje, celem podjęcia odpowiednich dalszych kroków. Jeżeli użytkownikiem treści niebezpiecznych było dziecko powiadamia się o tym fakcie jego rodzica lub opiekuna prawnego.

7. Zasady ochrony wizerunku i danych osobowych Dzieci

1. Zasady ochrony danych osobowych i ochrony wizerunku podlegają przepisom krajowym i unijnym, a w szczególności Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE oraz przepisom krajowym.
2. Dostęp do danych osobowych dzieci posiadają jedynie osoby upoważnione do przetwarzania danych osobowych.
3. W celu zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych została powołana osoba odpowiedzialna za prawidłowe przetwarzanie danych osobowych.
4. Dane osobowe dzieci przetwarzane zgodnie z celem, do którego zostały zebrane.
5. Opiekunom dzieci przysługuje wgląd do danych osobowych dziecka z możliwością ich zmiany.
6. W placówkach w których jest prowadzony monitoring został opracowany regulamin zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

8. Zasady i procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego

1. Osobami odpowiedzialnymi za przyjmowanie zgłoszeń, prowadzenie procedury interwencji, udzielenie wsparcia Dzieciom są:

- 1) osoba zaufana
- 2) osoba odpowiedzialna za interwencje

Wyjątkiem jest sytuacja zgłoszenia dokonanej przez Dziecko członkowi Personelu opisane w pkt 4.

2. Caritas umożliwia Dzieciom, personelowi, partnerom zgłoszenie sytuacji w następujących formach:

- 1) do osoby zaufanej - osobiście, pisemnie, telefonicznie pod numerem telefonu: 667-254-713, mailowo pod adresem: biuro@caritas.bielsko.pl
- 2) do osoby odpowiedzialnej za interwencje - osobiście, pisemnie, telefonicznie pod numerem telefonu: 533-021-242.

3. Dodatkowo dzieci mają możliwość zgłosić sytuację krzywdzenia, podejrzenia krzywdzenia dzieci lub posiadania informacji o krzywdzeniu dzieci personelowi (np. wychowawcy lub pracownikowi pełniącemu dyżur w placówce lub innemu w zależności od rodzaju działalności). Członek Personelu, który powziął informację lub podejrzenie o krzywdzeniu Dziecka lub do którego zwróciło się Dziecko ze Zgłoszeniem, zobowiązany jest niezwłocznie powiadomić osobę odpowiedzialną za interwencje lub osobę zaufaną oraz sporządzić notatkę o zgłoszeniu zawierającą:

- 1) imię i nazwisko dziecka,
- 2) sposób uzyskania informacji o incydencie lub zdarzeniu,
- 3) opis incydentu lub zdarzenia z dokładną datą,
- 4) datę i miejsce sporządzenia notatki.

Osoba odpowiedzialna za interwencje lub osoba zaufana zobowiązana jest niezwłocznie do przeprowadzenia interwencji weryfikującej treść zgłoszenia. Podjęte działania wyjaśniające dokumentuje w Karcie Zgłoszenia.

4. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę Dziecka Osoba odpowiedzialna za interwencje lub osoba zaufana niezwłocznie powiadamia Dyrektora (jeśli nie jest on tą osobą) i sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do policji lub prokuratury. Jeżeli przemocy dopuściła się osoba duchowna to dodatkowo należy zgłosić to do delegata diecezjalnego.

Osoba odpowiedzialna za interwencje lub osoba zaufana w zależności od treści Zgłoszenia:

- 1) Zawiadamia właściwego pracownika socjalnego lub ośrodka pomocy społecznej - w przypadku, gdy uzasadnione jest wszczęcie procedury założenia Niebieskiej Karty m.in. przemocy w rodzinie, zaniedbane są potrzeby psychofizyczne Dziecka;
- 2) Składa wniosek o wgląd w sytuację dziecka do sądu rodzinnego – w przypadkach m.in. niewłaściwego wykonywania władzy rodzicielskiej, braku porozumienia między rodzicami w kwestiach dotyczących Dziecka, zagrożenia Dziecka demoralizacją, zagrożenia dobra Dziecka;
- 3) Podejmuje natychmiastowe działania w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym m.in. odseparowuje je od osoby krzywdzącej, jeżeli stan dziecka wskazuje na zagrożenie jego zdrowia lub życia, wzywa karetkę pogotowia i policję.
- 4) Informuje Dyrektora Caritas (jeśli nie jest tą osobą podejmującą interwencję) o otrzymaniu Zgłoszenia i podjętych na jego skutek działaniach, za wyjątkiem sytuacji, gdy podejrzanym krzywdzenia dziecka jest Dyrektor;
- 5) Informuje rodziców lub opiekuna prawnego dziecka o otrzymaniu zgłoszenia i podjętych na jego skutek działaniach, za wyjątkiem sytuacji, gdy podejrzanym krzywdzenia dziecka jest opiekun prawny;
- 6) Jeżeli podejrzanym krzywdzenia dziecka jest inne dziecko, koniecznym jest powiadomienie jego rodzica lub opiekuna prawnego; wraz z nimi należy podjąć odpowiednie działania.
- 7) W przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, informuje o tym fakcie opiekuna na piśmie.
- 8) Dyrektor wzywa osobę, którą podejrzewa się o krzywdzenie i informuje ją o podejrzeniu, w celu wyjaśnienia prawdziwości faktów, sporządza opis zaistniałej sytuacji oraz plan pomocy dziecku — na podstawie rozmów:
  - z dzieckiem
  - ze zgłaszającym fakt krzywdzenia dziecka,
  - z rodzicami dziecka
  - z podejrzanym o krzywdzenie.
5. Zasady i procedurę reagowania ustanowione w niniejszych Standardach stosuje się także w przypadku uzasadnionego przypuszczenia, że dobro małoletniego jest zagrożone, a małoletni przebywa w ośrodku wczasowym Caritas lub w innym obiekcie tymczasowego zakwaterowania
6. Każda informacja o niewłaściwym zachowaniu powinna być traktowana poważnie, gdyż jest działaniem prewencyjnym.
7. Jeśli jakkolwiek osoba dorosła zaangażowana w pracę na rzecz Caritas dowie się od dziecka, że doświadcza ono przemocy, automatycznie ma obowiązek zastosowania się do art. 304 k.p.k. mówiącego o tym, że każdy, kto dowie się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub policję.

9. Pomoc osobom pokrzywdzonym

1. Każda osoba, która mówi o doświadczanej przez siebie krzywdzie, winna zostać przyjęta z szacunkiem i uważnie wysłuchana.
2. Osoba pokrzywdzona powinna otrzymać informację o możliwych formach pomocy, z której może skorzystać (prawnej, psychologicznej, itp.)
3. Należy jak najszybciej zapewnić bezpieczeństwo osobie skrzywdzonej (np. przez niedopuszczanie do niej osoby wskazanej lub podejrzanej o krzywdę). Następnie należy jej udzielić pomocy, jakiej potrzebuje. Osoby poszkodowane nie powinny być obciążane kosztami udzielanej im pomocy.
4. Jeśli osobą skrzywdzoną jest dziecko, pomoc powinna otrzymać również jego rodzina.
5. Jeśli zgłoszenie dotyczy innej krzywdy czy niewłaściwego zachowania, osoba zgłaszająca otrzymuje informację o podjętych w sprawie krokach.
6. Wszelkie działania i uzyskane informacje objęte są zasadą poufności, ale osoby pokrzywdzonej nie wolno zobowiązywać do zachowania tajemnicy.

DYREKTOR CARITAS
DZIECI I MŁODZIEŻY

ks. Robert Kurpiós

Osobą zaufania w Caritas jest Wojciech Kuchcicki

Numery kontaktowe:

- 1) 667-254-713 / Osoba zaufana
- 2) 533-021-242 / Osoba odpowiedzialna za interwencje
- 3) 667-254-713 / Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony małoletnich
- 4) 116 111 / Telefon zaufania dla Dzieci i Młodzieży
- 5) 800 12 12 12 / Dziecięcy Telefon Zaufania